

**Charita
Jeseník**

OKÉNKO

Slovo ředitelky

Milí přátelé,

celou naši společnost hýbe v posledních dnech válečný konflikt na Ukrajině. Zcela bezprecedentní napadení Ukrajiny Ruskem ve čtvrtěných ranních hodinách bylo a stále je pro mnohé z nás nepřijatelné a hlavně nepochopitelné. Tyto události okamžitě vyvolaly silnou reakci, a to nejen v občanském sektoru, ale také na mezinárodní, politické a ekonomické úrovni.

I když to vlastně už dávno vím, vždy mne znovu mile překvapí, s jakou intenzitou a rychlostí se lidé umí spojit a pomáhat těm, kteří se dostali do obtížných a těžkých situací. Pomoc lidem, kteří nyní utíkají z válečných míst, je ale vlastně teprve na začátku. Až čas ukáže, co všechno bude ještě potřeba.

Současná situace na Ukrajině mne zasahuje také velmi osobně. Kromě toho, že moji prarodiče pocházeli z Podkarpatské Rusi, žije tam také mnoho lidí, se kterými jsem se během let poznala při charitní práci. Prožila jsem např. mnoho nezapomenutelných týdnů s několika skupinami dětí z oblasti Černigova. Tehdy se u nás zotavovali po havárii černobylské elektrárny, jako dospělí dnes čelí těžkým bojům a odstřelování města. Další z mých přátel žijí v Kyjevě a snaží se přežít další noc.

V této době znovu myslím na to, a určitě to tak má mnoho z vás, jak důležité je žít svobodně a v míru. Chceme o sobě sami rozhodovat, žít svoje životy a k tomu je svoboda a mír velmi důležitým předpokladem. Často tohle vše považujeme za samozřejmé, ale současné události ukazují, že tomu tak není. Dělejte pro to, co můžeme.

**Helena
PASCHKEOVÁ**
ředitelka

Nová odlehčovací služba

Charita Jeseník začíná od 1. 4. 2022 poskytovat Odlehčovací službu sv. Zdislavy. Dosud na Jesenicku chyběla služba, která by pečujícím osobám poskytla nezbytnou podporu, odpočinek a regeneraci. Dva jednolůžkové pokoje budou k dispozici v Domově pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě.

Již několik let pečující volají po možnosti přechodné péče o seniory nebo osoby se zdravotním postižením, o které se starají v domácím prostředí. Paní N. se stará o svou maminku nepřetržitě již deset let. Jak sama uvádí, dělá to pro ni velmi ráda, ale sama na sobě vnímá, že jí to vyčerpává a cítí, že ztrácí sílu. Nemá v rodině nikoho, kdo by jí v péči zastoupil. Potřebuje si také pro sebe vyřídit návštěvu lékaře nebo jiné záležitosti. Možnost umístit maminku například na čtrnáct dnů do odlehčovací služby jí dá prostor k tomu udělat si čas pro sebe a načerpat novou energii.

Na Jesenicku chybí odlehčovací služby pobytové, terénní i ambulantní, doposud byla nejbližší pobytová služba až v Šumperku. Zřízení Odlehčovací služby sv. Zdislavy je

první „vlaštovkou“ v této oblasti, která může naplnit poptávku místních obyvatel. Potřebu zřídit tuto službu zaznamenalo i komunitní plánování na Jesenicku, její vznik podporuje Olomoucký kraj.

Odehčovací služba sv. Zdislavy bude poskytována v Domově pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě od 1. 4. 2022. Zaměřuje se na osoby s duševním chronickým onemocněním (osoby s primárním onemocněním demence, např. Alzheimerovy choroby), osoby se zdravotním postižením od 55 let nebo na seniory od 60 let, kteří mají sníženou soběstačnost. Služba chce podpořit své klienty v samostatnosti, ale také v zachování jejich návyků a zvyklostí v co největší míře. Pracovníci budou všem věnovat potřebnou podporu a čas tak, jak každý z nich bude individuálně potřebovat. Pro uživatele budou k dispozici dva jednolůžkové pokoje, které jsou standardně vybaveny. Sociální zařízení je společné. Svůj čas mohou trávit i ve společných prostorách domova, jídelně, společenské a aktivizační místnosti. Pro pobyt venku je zde dvůr a zahrada s pergolou. Bezbariérovost je zajištěna výtahem.

Co nás čeká v březnu...

- **Konečné přípravy k otevření** Odlehčovací služby sv. Zdislavy ve Vidnavě
- **Chystáme se na jarní zahradničení** v Domovech pokojného stáří
- **Vypracování etického programu** Dekacert pro Charitu Jeseník
- **Oslavy Mezinárodního dne žen** v pobytových službách
- **Příprava na Velikonoce** a tvoření velikonočních ozdob v domovech

Čtěte dál ...

- **Vyhodnocení soutěže** (str. 2)
- **Jaro je ve vzduchu** (str. 3)
- **Rozhovor** (str. 5)
- **Využíváme Cygnus** (str. 7)
- **Duchovní zamyšlení** (str. 8)

Povedená výtvarná díla

Tříkrálová výtvarná soutěž se stala nedílnou součástí Tříkrálové sbírky. Letos proběhla již po patnácté. Sešlo se neuvěřitelných 240 výtvarných prací téměř z dvaceti základních a mateřských škol v okrese. Dorazila i díla z Plzně či Mikulova.

Letošní téma soutěže bylo Tři králové v proměnách času. Zuzana Havlovičová ze Základní školy v České Vsi téma krásně vystihla a velmi dobře výtvarně zpracovala. Obrázek rozdělila na dvě poloviny, v horní části jedou tři králové na velbloudech, v dolní polovině pak v pěkném žlutém autobusu. Odborná porota ve složení Mgr. Jana Krhánková, Mgr. A. Iva

Svobodová a Mgr. Lenka Grygová ohodnotila její práci jako nejzdařilejší. V mladší kategorii si pak první místo „vykreslila“ teprve pětiletá Nela Vylčilová z Mateřské školy v Žulové. Dalšími oceněnými v mladší kategorii byly děti z Mateřské školy ve Vápenné a Včeličky z Mateřské školy Karla Čapka v Jeseníku. V kategorii starších žáků nakreslila krásný obrázek

Martina Červeňáková z Bernartic a vysoutěžila tak druhé místo a Martin Novák z České Vsi, který byl oceněn jako třetí. Kromě tří cen v každé kategorii byly ohodnoceny i krásné kolektivní práce. Čestné uznání si tak zaslouží společné dílo dětí z Mateřské školy Polská v Javorníku. Poslaly nám koláž vytvořenou z malých papírků s vyobrazením králů putujících pouští na velbloudech. Oceněna byla i práce dětí ze školní družiny Skorošické Základní školy, které vytvořily papírový kolotoč. Z jedné strany jsou stáří králové, z druhé pak ti novodobí. Velkým dílem je i kalendář, který do soutěže poslal kolektiv 5.A Základní školy v Javorníku.

„Pro porotu bylo opravdu velmi náročné vybrat ty nejhezčí obrázky. Když jsme všechna díla rozprostřeli v jedné místnosti, bylo kolem nás vidět tolik krásné práce, a tolik zajímavých technik a nápadů! Uvědomili jsme si, jaký umělecký potenciál se skrývá nejen v dětech. Bylo zřejmé, že i pedagogové, kteří díla s dětmi vymysleli a zrealizovali, mají mnohdy velmi dobré výtvarné citění a dovedou děti krásné věst,“ říká garant Tříkrálové sbírky Zdislava Dvořáková.

Oceněná díla najdete na straně 6 nebo na webových stránkách Charity Jeseník. Všem dětem i jejich učitelům a vychovatelům moc děkujeme za zájem a těšíme se na spolupráci v příštím roce.

Stacionář plný slavných celebrit

V Denním stacionáři Šimon vzdali 23. února holt slavným jeseníckým osobnostem napříč různými historickými obdobími. Vedle sebe tak u jednoho stolu zasedli Vincenc Priessnitz se svou pacientkou i tři rockeři ze známé jesenícké skupiny Priessnitz.

Ale nejen ti. Byl tu i strážce močálů Pastýř Gill, který vždy naháněl hrůzu těm, kteří se přiblížili k Mechovému jezírku na Rejvíze. Z Bílého potoka přijel Alois Nebel ve společnosti své milé Květy, pracovnice na veřejných záchodcích. Zjeví se zde i hrdinové dnešních dnů – lyžaři Adam Feller a Jan Pechoušek, účastníci letošních

Olympijských her. Slavné sportovce tohoto regionu zastupoval i fotbalista Petr Ševčík, hráč klubu SK Slavia Praha, který začal svou kariéru v místních Supíkovcích. Všem to moc slušelo a převleky byly velmi originální. Pracovnice stacionáře opět svým entuziasmem a hravostí dokázaly strhnout všechny zúčastněné.

Kalendářium

- **29. března 2013** se konal v budově ZUŠ Vidnava Velikonoční jarmark, kterého se účastnili již třetím rokem i naši uživatelé z DPS sv. Hedviky se svými výrobky a také napečenými frgály.
- **7. března 2014** pokračoval Denní stacionář Šimon v divadelní sňůře s představením „**Legenda o Vinckovi**“, a to hned dvakrát. Zahráli klientům domovů v Javorníku a ve Vidnavě.

Stalo se ...

Sousedské setkání

Terénní pečovatelky Charity Jeseník poskytují své služby mimo jiné na Javorníku. Spadá sem i obec Vlčice, kde před nedávnem vzniklo několik sociálních bytů. Vedoucí Charitní pečovatelské služby Mgr. Hanka Netopilová se zde zúčastnila sousedského setkání, kde povídala o možnostech pomoci ze strany Charity. Pro mnohé to byly nové a užitečné informace.

Jaro už je ve vzduchu

I když jsou okolní kopce ještě bílé, všichni už začínáme ve vzduchu cítit první závan jara. Den se prodlužuje, v hlavě už se honí zahrádkářské myšlenky a vůbec už v duchu začínáme nějak více plánovat. Nejinak je tomu v charitních domovech.

V Domově pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě prožili klienti tuto zimu relativně v klidu a dobré pohodě. Rádi se scházeli u kávy a zajímavých aktivit v bohatě vybavené dílně a rádi sledovali filmy s Buriánem. Co mají v plánu nyní?

„Na jaro se naši klienti samozřejmě těší, jako všichni. Když vyjde sluníčko, mají hned lepší náladu,“ popisuje jarní plány ko-

ordinátorka služby Jarmila Salvová: „Těší se hlavně na to, až budeme trávit více času venku na čerstvém vzduchu. Jakmile to počasí dovolí, čeká nás dost práce na zahradě. Tak, jak byli klienti zvyklí dříve, už nyní se začínají připravovat na zahradničení. Práce s hlínou a rostlinkami je pro všechny „relax“. Určitě přivítáme jaro pálením Morany a přípravou na Velikonoce.“

Švábkoví pečují spolu s námi

Rodina Švábekova si vybrala Domov pokojného stáří sv. Františka jako nový domov pro svou manželku, maminku a tchýni paní J. Ta ve svých sedmdesáti letech trpí těžkou demencí a je odkázaná na pomoc a laskavý přístup druhých. V domově žije půl roku.

Manžel i dcera paní J. pravidelně navštěvují. Tráví společně čas v létě venku na zahradě, na houpačce, doprovází maminku k lékaři. Účastní se i různých společenských akcí pro klienty. Koordinátorka péče Jana Nepožítková říká: „Švábkoví pečují společně s námi. Často se ptají, jestli něco nepotřebujeme. Stačila jen

zmínka o kávovaru a pan Švábek nám chtěl na něj přispět finanční částkou. Ale než jsme stačili domluvit podrobnosti, přišel pan Švábek s dcerou i kávovarem. Pro všechny to bylo pěkné, milé překvapení. Kávovar slouží všem klientům i zaměstnancům domova a káva je výborná. Velké díky patří celé rodině Švábků.“

Plánujeme opět společné ohně spojené s opékáním. Chodíme ale i na procházky po okolí a klienti se těší, až budou moci navštívit zdejší cukrárnu a dát si zmrzlinu nebo zákusek.“ Někteří mají i své samostatné plány. Třeba pan Jiří často jezdí na svém elektrickém vozíku do vzdáleného okolí a testuje, kolik vydrží jeho baterka. Občas si zajede i autobusem do Jeseníku. Paní Anička zase ráda zajede navštívit svého vnuka ve Vidnavě a posedí s ním u domku na zahradě.

I v javornickém Domově pokojného stáří sv. Františka už začínají plánovat jarní aktivity. Někteří by rádi podnikli delší výlety – pan Janko by chtěl znovu vidět zvířata ve Fauna parku v Lipové, Paní Anna by se ráda podívala do Vlčic, kde domov dva roky pobýval, a dala si pivo na zahrádce v tamní hospůdce. Jiní se chystají jen tak na procházku nebo na projíždku Javorníkem spojenou třeba s nákupem květin do truhlíků. „Další proměnou v tomto roce projde zahrada domova, která je pro mnohé vítaným útočištěm. Už teď se připravují záhonky na květiny kolem dvorku, ale i nové záhony na zeleninu a výsadbu keřů rybízů a angreštů kolem zídky,“ popisuje provozní pracovnice Jana Šubrtová. Přejeme všem obyvatelům domovů spokojené a pokud možno i radostné nadcházející dny, strávené na čerstvém jarním vzduchu, naplněné smysluplnými aktivitami.

Stane se ...

Postní almužna

Během postního období před Velikonoce mi střádají věřící drobné finanční obnosy do kasiček. Shromážděné částky pak využívá Charita Jeseník ku pomoci potřebným. Zaměřuje se při tom hlavně na děti a jejich rodiny. Pokud byste věděli o rodině, která by tuto pomoc uvítala, neváhejte se na nás obrátit. Napište na e-mail: zdislava.dvorakova@jesenik.charita.cz

Napsali o nás

Vybraly se statisíce

Tříkrálová sbírka roku 2022 je ve finále. Ve 24 městech a obcích Jesenícka a v online sbírce se vybralo 811 795 Kč. Nejvíce už tradičně v Jeseníku, ovšem vzhledem k počtu obyvatel byli občané na venkově štedřejší. Nejvíce na dobrou věc při přepočtu na obyvatele přispěli ve Skorošicích, Hradci – Nové Vsi, Bělé pod Pradědem ...

Jesenický týdeník, 22. únor 2022

JAK SE MŮŽETE ZAPOJIT

Zasláním finanční pomoci prostřednictvím celostátní sbírky Charity Česká republika

Nabídkou:

- *ubytovacích kapacit pro příchozí uprchlíky*
- *dobrovolnických služeb (doprovod na úřady, překlady a tlumočení, psychologická pomoc)*
- *dopravy*

Svoji nabídku zaregistrujte na <https://www.pomahejukrajine.cz> nebo volejte na tel. číslo **+420 731 140 095**

Charita Jeseník v současné chvíli nepořádá materiální sbírku.

„Je to pomoc pro pečující,“ říká o odlehčovacích službách Mgr. Monika Novotná

Od dubna budou mít možnost rodiny, které pečují o svého blízkého doma využít nové Odlehčovací služby sv. Zdislavy. Oslovili jsme proto klinickou psychologku Mgr. Moniku Novotnou s prosbou o pár odborných doporučení.

Setkáváte se ve své praxi s pečujícími? Jsou už zvyklí vyhledávat pomoc odborníka, když je to potřeba nebo stále ještě panuje pocit, že je dobré si poradit sám?

Ano, do ambulance přicházejí pečující většinou typicky ve dvou případech. Poprvé v situaci, kdy pozorují na svých blízkých nějakou změnu – obtíže s pamětí, orientací v čase a prostoru, zvýšený neklid, podrážděnost, zmatenost. Psychologické vyšetření může určit míru potíží a doporučit následně psychiatrické či neurologické vyšetření a další možnosti péče. Poprvé zde většinou mluvíme o demenci, o jejím průběhu a o zajištění potřeb nemocného člověka. Společně s členy rodiny hledáme nejlepší možnosti volby, seznamujeme se s různými dostupnými typy služeb, rozebíráme pro a proti. Pak se s pečujícími setkávám obvykle až poté, co svého blízkého doopatrovali. Přichází s pocitem prázdnoty, obrovské únavy, někdy s pocitem viny, že neudělali dost. Mnohdy popisují obtíže v partnerském vztahu, v rodinných vztazích.

Během péče vás tedy pečující nevyhledávají? Pokud ano, vystopovala jste nějaké opakující se problémy?

Během vlastní péče se obracují pečující velmi málo, spíše výjimečně. Zpětně pak sdělují, že už dávno chtěli přijít, ale neměli čas, přednost měla maminka či tatínek, musejí to přece vydržet. To jsou modely, které se opakují. Pečující vynaloží veškeré své síly – psychické i fyzické, aby zvládli péči o své blízké a odkládají své potřeby. Mnohdy zlehčují i své zdravotní potíže, zapomínají na podporu vztahů v rodině. Typicky trpí partnerský vztah, ale i například péče o vnoučata, vztahy mezi sourozenci. Obtížně se domlouvají na péči o blízkého. Po smrti blízkých pak dochází k naprostému vyhoření, které je doprovázeno zdravotními a psychickými obtížemi.

Na co hlavně by měl člověk, který pečuje o svého blízkého myslet?

To není jednoduché odpovědět, ale pokud chci dlouhodobě pečovat o své blízké, musím se postarat v první řadě o sebe. Je to stejné jako když chci pomoci tonoucímu – pokud neumím plavat, nezvládnou to a utopíme se oba. Myslím, že je důležité vždy na začátku společně s celou rodinou situaci probrat a zjistit, kdo se může na péči podílet, jak často a jakým způsobem. Je

důležité říct, že se jedná o velmi náročnou činnost, která je pro jednoho člověka vyčerpávající. Myslím, že není ostuda si říct, jaké mám vlastní limity. Někdo je ochoten odejít z práce a pečovat celodenně, někdo se pracovně realizuje a je schopen pečovat například třikrát v týdnu odpoledne. Je také třeba si uvědomit, že se jedná většinou o dlouhodobou péči, která se nepočítá na dny, ale spíše na měsíce či roky. Mnohdy mi pak klienti sdělovali, že si mysleli, že to zpočátku zvládnou a pak je někdo z rodiny vystřídá, ale najednou se nikdo nenašel. Důležité je mít také čas na své vlastní zájmy a aktivity, mít možnost občas někam odjet, být s pří-

buznými, s dětmi, zajít si do kina, věnovat se například zahrádce a podobně.

Kdy by měl člověk vyhledat odborníka a poradit se?

První signály nám dává tělo samo. Změní se spánkový režim, špatně usínáme nebo se ráno budíme unaveni, únava přetrvává i během dne, pozorujeme obtíže s jídlem – nechutenství nebo přejídání, váhové změny. Špatně se nám dýchá, někdy pozorujeme bušení srdce, závratě. Nálada kolísá, častěji pozorujeme plačtivost, podrážděnost, neklid. To jsou varovné příznaky, které poukazují na naši přetíženost, nepohodu, sklon k depresi či úzkostem. Pokud je ignorujeme, dále se prohlubují a mohou přejít do chronické poruchy, rezignace, apatie.

Zdá se vám odlehčovací služba dobrá i pro klienta, který ji bude využívat? Vidíte zde nějaká omezení?

Odlehčovací službu obecně vnímám spíše jako službu pro pečující, nicméně může přinést i jistá pozitiva klientovi. Nabídne mu nové podněty, sociální kontakty, může využít odborné služby například rehabilitaci. Omezení vnímám zejména v tom, že klient si na změnu prostředí musí zvyknout. Mohou se objevit adaptační potíže (podrážděnost, neklid, změny nálady, ale i změny zdravotního stavu), které v rámci krátkodobého pobytu nemusí odeznít. Pro klienty s demencí je vhodnější odlehčovací služba v domácím prostředí. V případě „stěhování“ je nutné posoudit vždy individuálně, zda klient službu zvládne, vhodné je pak volit spíše delší čas pobytu, aby si klient mohl lépe zvyknout, přizpůsobit prostředí a režim jeho zvyklostem.

Máte nějaká doporučení pro pracovníky nově vznikající služby? Na co dbát a jak s „dočasnými“ klienty komunikovat, aby si zachovali určitou pohodu?

Jako nejdůležitější vnímám přípravu. Podrobně se seznámit s novým dočasným klientem, jeho dosavadními zvyky, potřebami, rituály a nachystat prostředí tak, aby se co nejvíce podobalo jeho domácímu. Za krátký pobyt není vhodné dělat razantní změny, snažit se například převést klienta na jinou výživu, změnit jeho spánkový režim a podobně. Určitě je třeba více mluvit, komentovat to, co zrovna dělám, aby klient vždy věděl, co ho čeká a jak se bude den vyvíjet. Vhodné je použít i různé vizuální pomůcky na představení struktury dne.

Spolupracujete s našimi pobytovými zařízeními jako supervizor. Vystopovala jste za ta léta práce, co potřebují pečující v domovech?

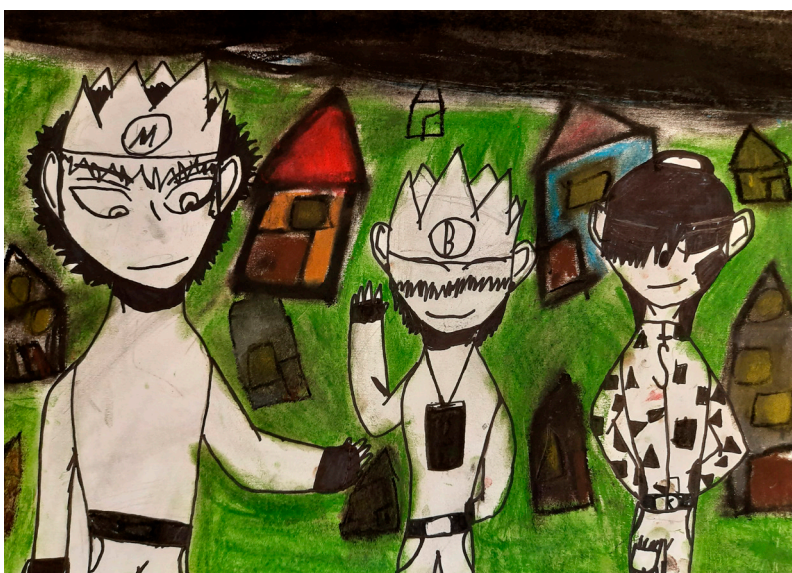
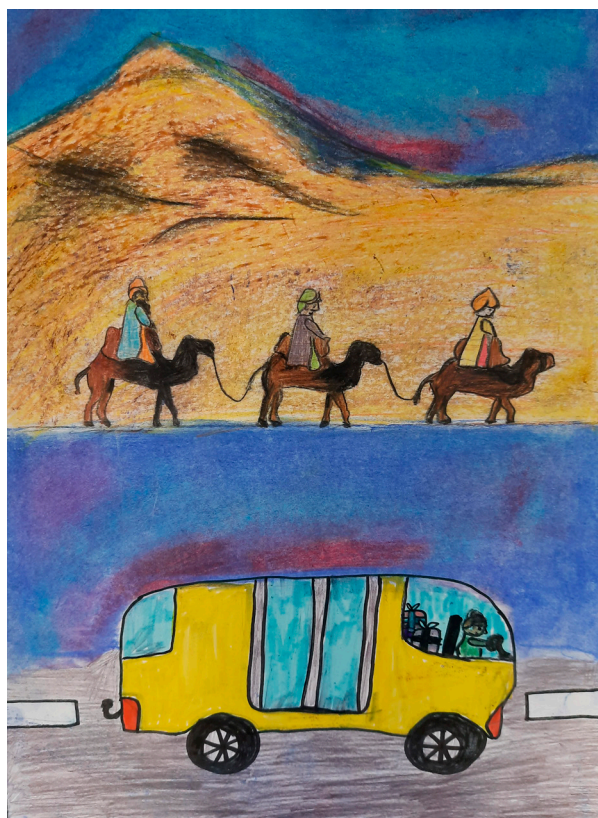
Potřebují stejně jako klienti – bezpečí, jistotu, podporu, lásku a ocenění. Velmi pozitivně vnímám, že vaši pracovníci mají svou práci rádi, objevili v sobě pečovatele, záleží jim na každém klientovi. Mnohdy překvapili sami sebe, když našli v této práci smysl.

Děkujeme za váš čas a rozhovor.

Mgr. Monika Novotná – medailon

Monika Novotná, klinický psycholog, psychoterapeut, supervizor, soudní znalec. Ve své praxi se věnuje dětem, dospívajícím i dospělým s psychickými obtížemi. Je vdána, má dvě dospělé studující děti, s rodinou žije v obci Česká Ves. Mezi její zájmy patří poznávání nových míst, sport a hudba.

Tři králové očima dětí

Cygnus usnadňuje práci

Pracovníci Charity Jeseník využívají pro svou práci program Cygnus 2 od firmy Iresoft. Osvědčil se hlavně svojí širší nabízených produktů a neustálou aktualizací. Pracují s nimi v pobytových zařízeních, v terénních službách i ve Vývařovně AVE.

K počítačovým programům mají pracovníci často velice „opatrný“ přístup. Zvláště ti, kteří byli vždy zvyklí tak zvané na své papírky, chtějí u této praxe zůstat a brání se změnám. Proto i využívání toho, co program nabízí, se rozšiřuje pomalu. Po určité době zaškolení jsou pak všichni rádi za usnadnění práce a velice rychle si na novou práci zvyknou. „Baví nás přicházet s novými ná-

pady a posouvat zákazníky dopředu,“ dočtete se na stránkách firmy. V tomto smyslu se jim to opravdu daří a všechna střediska Charity Jeseník jsou toho důkazem.

V terénní Charitní pečovatelské službě nyní všechny pečovatelky přešly na zápisy úkonů do programu Cygnus. „Protože každá pracuje na jiném místě v regionu, je fajn, když všechny vidí, co se děje a na čem

pracují kolegyně se svými klienty. V případě, že se musí zastoupit, je pak předávání informací snadno dostupné,“ říká vedoucí Charitní pečovatelské služby Mgr. Hana Netopilová.

Ale i pobytové služby stále rozšiřují rozsah záznamů v programu Cygnus. Jaroslava Švecová, vedoucí Domova pokojného stáří sv. Hedviky k tomu říká: „Pečovatelky nejprve nechtěly, měly z toho strach a i já jsem se bála, že to půjde pomalu. Dali jsme ale dost času a podpory při zaškolování a teď jsou všichni nadšení z usnadnění komunikace. Do systému pečovatelkám zapisují důležité informace i zdravotní sestry. Všechno je černé na bílém, a nemusíme řešit spory typu „ale já jsem ti to říkala“. I předávání informací mezi službami se zrychlilo a předcházíme tím luštění často nečitelných záznamů.“

V letošním roce vyhlásila firma soutěž o nejzajímavější příběh z praxe. Ze tří set příspěvků pak vybrala šedesát nejzajímavějších, kterým darovala počítač. V únoru jej pracovnice firmy Iresoft osobně dopravila do Jeseníku. Byl čas i na neformální rozhovor u kávy. Ukázalo se, že je moc fajn si moci se vzdálenými spolupracovníky, se kterými jste často jen v on line kontaktu posedět a popovídat. Další spolupráce se pak odvíjí v daleko uvolněnějším duchu. Příběh, kterým Radka Trunečková vysloužila Domáci zdravotní péči nový počítač, si můžete přečíst pod článkem v rubrice Z mého pohledu.

Z mého pohledu

Našla jsem správnou cestu

„Už ať mi nikdo nevolá!“ pomyslela jsem si, když jsem se po náročném dni v kanceláři vracela domů. Pracuji sice jako vedoucí sestra v Charitě, ale mnohdy zastupuji chybějící sestry při domácí zdravotní péči. Sotva pár metrů za cedulí s nápisem Česká Ves se na displeji objevila ikonka zeleného sluchátka a ozvalo se vyzvánění. Opravdu nerada jsem stiskla tlačítko hands free. „Radi, doufám, že ještě nejsi doma. Mám problém. Máš u sebe vše potřebné na cévkování?“ urologická sestra Anička volala úpěnlivým hlasem. „Mám problém s autem a pan Horáček potřebuje výměnu.... Mohla by ses u něj stavit? Údaje najdeš v Cygnusu, dala jsem Ti to do plánu.“ Vidina oddechu se začala rozplývat v nedohlednu. Do Kunetic to je ještě kus cesty, pak provedení výkonu a cesta zpátky. Co se dá dělat. Na křižovatce odbočuji vlevo a vykrčuji ostré zatáčky. Do kopce

je potřeba podřadit. Najednou lesní šero prořízly ostré modré paprsky. „Co se děje?“ Přes cestu stojí policejní vůz. „Dál neprojedete, stala se dopravní nehoda. Cesta bude volná tak za dvě hodiny.“ „Dvě hodiny!“ hrklo ve mně. „Cívka je potřeba vyměnit. Jestli budu čekat, kdy dorazím domů? A pak cesta na kolnovickou samotu!“ Odevzdaně jsem vzala do ruky mobil. Je potřeba zavolat domů, aby věděli, že se zdržím. Už jsem vyřukávala číslo, když mi bleskla hlavou myšlenka. „Cygnus zná nejen telefonní číslo, ale také GPS souřadnice! Nedalo by se to nějak objet?“ A prsty už kmitají po displeji. Kousek zpátky, pak na polní cestu a dále lesní asfaltkou až k samotám. Otáčím auto a odbočuji na polňačku. Jedu opatrně, koleje vyježděné traktory jsou místy opravdu hluboké. „Tady někde bude rozcestí,“ rozhlížím se kolem. „To snad ne!“ značka zákaz vjezdu hatí

mé naděje. Opět nahlížím do Cygnusu. Mapa ukazuje jeden kilometr do cíle. „To dám!“ Odstavuji auto na kraj lesní cesty před zákazovou značkou. Beru brašnu a vydávám se neznámou lesní cestou po modré značce. No, nebudu vás déle napínat. Vše se podařilo. U Horáčků jsem zvládla vše potřebné, dokonce jsem dostala hrnek výborného čaje a skvělou babičkovskou bábovku za pěší výkon. Zpáteční cesta lesem byla náročná, ale nakonec jsem opět najela na cestu. Modré majáčky ještě stále problikávaly mezi stromy. Tak jsem díky aplikaci Můj cygnus našla tu správnou a rychlejší cestu.

Radka Trunečková
vedoucí zdravotních služeb

Duchovní zamyšlení

Milí čtenáři a přátelé,

žijeme v nelehké době, která je poznamenána stále nekončící covidovou situací, energetickou krizí a co víc – pandemií strachu. Světová pandemie Covid 19 přechodně oživila vědomí, že jsme světovou komunitou, která se plaví na jedné lodi, kde problémy jednoho člověka jsou problémy všech. Znovu jsme si uvědomili, že se nikdo nezachrání sám, zachránit se můžeme jedině společně. Bolest, nejistota, strach a vědomí vlastních omezení nás vedou k tomu, že přehodnocujeme svůj životní styl, své vztahy a smysl naší existence. I přesto nesmíme ztratit svou schopnost naslouchat hlasu svého svědomí, naslouchat hlasu chudého, naslouchat hlasu nemocného či opuštěného, naslouchat přírody. A to vše přetvořit v určitý životní styl. V podobenství o milosrdném Samaritánu (Lk 10,25 – 37) jsme všichni bez rozdílu vyzváni k tomu, co nalézáme v Bibli (ve Starém a Novém zákoně): „Co tedy chcete, aby lidé dělali vám, to všechno i vy dělejte jim, neboť v tom je celý Zákon i Proroci“ (Mt 7,12). Toto přikázání má univerzální cíl, zahrnuje každého na základě společného lidství, protože nebeský Otec dává vycházet svému slunci pro zlé i dobré (Mt 5,45). Zkusme se v nastávající době zamyslet nad příkladem milosrdného Samaritána. Podobenství nás vybízí, abychom objevili své povolání být občany svého národa i celého světa. Milosrdný Samaritán svými skutky ukázal, že nesmíme být lhostejní k utrpení; nesmíme připustit, aby kdokoli zůstal „na okraji života“. Každý z nás má v sobě něco z toho zraněného muže, něco z lupiče, něco z těch, kdo přejdou kolem, i něco z milosrdného Samaritána. Každý den se musíme rozhodnout, zda budeme milosrdným Samaritánem nebo tím, kdo v bezpečné vzdálenosti lhostejně projde kolem.

Ing. Josef Liberda
trvalý jáhen

Poděkování

Moc děkuji za včerejší exkurzi prostor stacionáře, kterou jste udělala Martínkovi a dědovi.

Děda vše moc chválil, cituji „je to menší, ale je tam milo a útulno, jako vždy...“

Těším se, až si to u vás bude moct Martin vyzkoušet „naostro“.

Přeji pěkný den, Kamila Petrová

Krátce

Vítězové Tříkrálové výtvarné soutěže obdrželi od Charity Jeseník diplomy, sladkosti a drobné dárky. Svou fotografii poslaly děti z 5.A Základní školy v Javorníku, které za svůj Tříkrálový kalendář 2022 získaly od poroty Čestné uznání.

Vzpomínáme

Zemřel biskup Mons. František Václav Lobkowicz

Ve věku 74 let zemřel ve čtvrtek 17. února 2022 biskup ostravsko-opavské diecéze Mons. František Václav Lobkowicz. V čele ostravsko-opavské diecéze stál od jejího založení v roce 1996. O rok později, v lednu 1997, zřídil na pomoc potřebným v diecézi ostravsko-opavskou diecézní Charitu.

V sobotu 26. února proběhlo rozloučení v katedrále Božského Spasitele v Moravské Ostravě. V rámci vzpomínkových a děkovných projevů vystoupil i ředitel Diecézní charity ostravsko-opavské Mgr. et Mgr. Lukáš Curylo a za celou charitní rodinu se rozloučil těmito slovy: „Rád bych se také s otcem Františkem Václavem rozloučil jménem Charity. I když to občas nebylo zcela zřejmé, otec biskup vždy podporoval a fandil charitnímu dílu ve své diecézi a byl vděčný Bohu a všem pracovníkům za toto dílo. Sám měl veliké charitní srdce a rád se setkával s lidmi trpícími a v nouzi. Jedním z mnoha příkladů, který bych rád vzpomenu, byly jeho štědrovečerní večeře s klienty azylových domů, domovů pro seniory či hospice.“

Ředitelka Charity Jeseník Mgr. Helena Paschkeová vzpomíná: „Za dobu působení v Charitě jsem se s otcem biskupem Františkem měla možnost několikrát potkat. Navštívil také naše Domovy pokojného stáří, jak ve Vidnavě, tak i v Javorníku, kde se setkal s našimi klienty a pracovníky. Naposledy jsem měla možnost ho vidět a pozdravit v Ostravě na oslavě 30 let Charity Ostrava. Tehdy by mě vůbec nenapadlo, že ho vidím naposledy. Zůsta-ne navždy v mých vzpomínkách a modlitbách.“

Listárna

Vážená paní starostko,

rádi bychom Vám touto cestou poděkovali za Vaši vstřícnost a ochotu. Velmi si vážíme, že jste pro naše koledníky (dobrovolníky), kteří se zapojili do Tříkrálové sbírky, pomohli zrealizovat odměnu formou volné vstupenky na nové jesenické kluziště. Pomohli jste nám těmto dobrovolníkům smysluplně poděkovat v době, která není nakloněna společnému setkávání všech koledníků. V Jeseníku se podařilo vybrat krásných 183 819,- Kč....

Ještě jednou děkujeme, vážíme si této pomoci.

S pozdravem
Mgr. Helena Paschkeová
ředitelka

Vážená paní ředitelko,

já Vám moc děkuji za krásnou zprávu, která je velmi milá z více důvodů, jedním z nich je poděkování a také, že částka, která byla vybrána, je velmi příjemná.

Je z toho znát, že všichni lidé nejsou lhostejní, což mě opravdu těší.

Přeji hezký den
Mgr. Bc. Zdeňka Blišťanová
starostka